

Globalne inicjatywy religii zjednoczonej

Koncepcja zjednoczenia religii w skali światowej rodziła się przez wiele lat. Dopiero jednak w XX w. znalazła warunki na tyle sprzyjające, by zostać urzeczywistniona. Podstawą do jej realizacji były podmioty polityczne oraz ekonomiczne o charakterze globalnym. Podmiotami ekonomicznymi o randze światowej na przykład są Bank Światowy czy Międzynarodowy Fundusz Walutowy. Struktury polityczne realizowane zostają przez Organizację Narodów Zjednoczonych.

United Religions Initiative jest ambitnym przedsięwzięciem mającym na celu zjednoczenie wszystkich religii świata w służbie globalizmu. Pomysłodawcami powołania instancji o charakterze międzynarodowym, której celem jest jednoczenie religii, był Sir Sigmund Sternberg oraz Robert Muller. Organizacja miała swoją pracę opierać na autorytecie ONZ, z którą ściśle współpracuje.

Idea dojrzała, gdy 25 czerwca 1995 r. podczas synkretycznego nabożeństwa w katedrze w San Francisco z okazji 50. rocznicy uchwalenia Karty ONZ prezbiteriański biskup San Francisco William Edwin Swing zapowiedział utworzenie United Religions. W niedługim czasie po tych wydarzeniach Swing opublikował książkę *The Coming United Religions*¹. Postuluje w niej powołanie organizacji mającej charakter parlamentu w sprawach religii. Charakter takiego zgromadzenia powinien zostać oparty na autorytecie ONZ.

Opracowując swoje dzieło, Swing współpracował z Jamesem Oteyem, obserwatorem z ramienia Kościoła anglikańskiego przy

¹ Bp W. Swing, *The Coming United Religions*. Minnesota 1998.

ONZ, oraz biskupem Jerozolimy Samirem Kafity. Ze strony katolicyzmu doszło do podziału. W czasie audiencji u Jana Pawła II Swingowi nie udało się uzyskać poparcia kardynała Arinzego, który był odpowiedzialny za dialog międzyreligijny. Arcybiskup Michael Fitzgerald nie przyjął zaproszenia do uczestnictwa w konferencji organizowanej przez URI. Pozytywna reakcja na powyższą inicjatywę wystąpiła w Światowej Radzie Kościołów w Genewie oraz u prymasa Kościoła anglikańskiego biskupa Canterbury. Wśród zwolenników URI możemy znaleźć również takie osoby, jak: kardynał Evariste Arns, rektor Kolegium Jezuickiego w San Francisco, teolog Paul Knitter, ksiądz Louis Dolan i siostra Joan Kirby.

Konferencje URI szybko rozszerzyły się na pięć kontynentów. Uczestnikami byli między innymi: chrześcijanie, żydzi, muzułmanie, bahaiści, hinduiści, sikhowie, zaratusztarianie, wyznawcy New Age czy Wicca (neopogański ruch opierający się na magii). Podczas konferencji, która odbyła się 23–27 czerwca 1997 r. na Stanford University w Kalifornii, postanowiono dokonać przekształcenia United Religions na „The One-World Church” („Kościół Zjednoczonego Świata”).

W celu stworzenia światowego stowarzyszenia myśli religijnej, które byłoby w stanie propagować zasady etyki globalnej, aktywnego wsparcia udzielają trzy organizacje. Są nimi: URI, Fundacja Gorbaczowa oraz organizacja o charakterze katolickim Konferencja Religii na rzecz Pokoju (WCRP).

Fundacja Gorbaczowa prowadzi coroczne spotkania w San Francisco na „State of the World Forum”, utworzonym w 1995 r. Uczestniczy w niej wiele znanych osobistości – multimiliarderów, aktywistów guru czy polityków. W tych spotkaniach biorą udział takie osoby, jak na przykład: Barbara Marx Hubbard, wdowa po L. Hubbardzie, twórcy Scjentologii, Robert Muller, przedstawiciel myśli teozoficznej New Age w OZN, Frederico Mayor, były dyrektor UNESCO, Ted Turner, szef CNN, Bill Gates czy George Schultz².

² Kierował m.in. Bechtel Corporation, był prezesem J.P. Morgan Chase, zasiadał w zarządzie Committee of Present Danger, które odegrało dużą rolę po wydarzeniach 11 września 2001 r.

W 1997 r. zjazd World Forum odbywał się pod hasłem „Świat pod przewodnictwem Religii Zjednoczonych”. Została wtedy ogłoszona Deklaracja w sprawie etyki globalnej. Polega ona na: wspieraniu działań Narodów Zjednoczonych, promowaniu praw kobiet, idei pokoju, sprawiedliwości, rozbrojenia, ochrony przyrody, przeciwstawianiu się rasizmowi oraz wolności, które są niezbywalnymi prawami jednostki. Powyższe zasady mają być ustanawiane przez Parlament Religii, natomiast organizacje (jak URI) mają stanowić pas transmisyjny dla ludzi na całym świecie³.

Michaił Gorbaczow już w 1987 r. głosił, iż „Walka religii winna być prowadzona nieustannie – dopóki bowiem istnieje religia, komunizm nie będzie mógł zatryumfować. Musimy zintensyfikować nasze działania mające na celu unicestwienie wszystkich religii”⁴.

Światowa Konferencja na rzecz Religii i Pokoju (WCRP) została powołana z inicjatywy biskupów katolickich w 1970 r. Jej pierwszym przewodniczącym został arcybiskup Delhi Angelo Fernandes. Miał on poparcie papieża i otrzymał akredytację przy ONZ. Współcześnie WCRP jest obecna w ponad stu krajach, promując współpracę między religiami na rzecz pokoju, w duchu poszanowania wzajemnych różnic⁵.

W Międzynarodowej Radzie WCRP znalazły się między innymi takie osobistości, jak: anglikański arcybiskup Canterbury George Carey; przewodniczący Światowej Rady Kościołów Agnes Abuom kardynał Godfried Danneels; członek American Jewish Committee David Rosen; wielki rabin Francji, wiceprzewodniczący europejskiej Konferencji Rabinów Samuel Sirat; honorowy przewodniczący Konferencji Mustafa Cerić, najwyższy muzułmański autorytet duchowy z Sarajewa, który wślawił się zdaniem, że kobiety muzułmańskie powinny wydawać na świat co najmniej piątkę dzieci, by wyznawcy islamu zyskali przewagę liczebną nad chrześcijanami⁶. Honoro-

³ <<http://worldforum.percepticon.com>>.

⁴ A. Golitsin, *The Perestroika Deception*, Londyn–Nowy Jork 1995, s. 116.

⁵ <<http://religionsforpeace.org>>.

⁶ *To wojna USA z Europą*. *Avvenire*, 26.03.1992, s. 2.

wym przewodniczącym zastała również Clara Lubich, założycielka Focolarini. Wśród członków zarządu WCRP możemy znaleźć takie osoby, jak: Richard Blum, bankier z San Francisco, John Brademas, były szef Fundacji Rockefellera i Fed-u czy Thomas McLarthy, wiceprezesa Kissinger Mclarthy Association⁷.

Zgromadzenie Ogólne WCRP, które rozpoczęło się 3 listopada 1994 r. w Stolicy Apostolskiej (następnego dnia przeniosło się do Riva de Garda), zostało otwarte pod hasłem „Uzdrowić świat; religie dla pokoju”. Odbędzie się ono pod przewodnictwem papieża Jana Pawła II, z udziałem blisko tysiąca przedstawicieli różnych religii. Wśród jej uczestników można wymienić: przewodniczącego Fundacji Rockefellerów Petera C. Goldmarka Jr. (prezesa „International Herald Tribune”), kardynała Etchegaraya (organizatora z ramienia WCRP międzyreligijnego spotkania w Asyżu w 1986 r., uznawanego za jednego z ojców założycieli Rady Konferencji Episkopatów Europy, przewodniczącego Papieskiej Rady Sprawiedliwości i Pokoju)⁸, sekretarza generalnego Światowej Ligi Islamskiej Ahmeda Muhammada Aliego oraz naczelnego rabina Izraela Davida Rosena⁹.

Wskazywano, że po raz pierwszy w historii Kościoła wśród murów i pod sklepieniami Watykanu usłyszeć można było wersety Koranu, Tory, a także modlitwy szintoistów, buddystów i hindusów, połączone z afrykańskim bluesem¹⁰. W deklaracji końcowej konferencji znajduje się zapis:

Staliśmy się panami przyrody, jak gdyby należała ona do nas; to ta arogancka postawa jest główną przyczyną obecnego kryzysu ekologicznego¹¹.

W działaniach na rzecz przywrócenia harmonii i pokojowego współistnienia

⁷ Organizacja doradcza dla międzynarodowych korporacji oraz państw o zasięgu globalnym.

⁸ Por.: Giorni 1987, nr 3, s. 71.

⁹ Jądrem Rady Konferencji Episkopatów Europy był Sekretariat Koordynacyjny kierowany przez Etchegaraya.

¹⁰ Por.: Il Resto del Carlino, 4.11.1994.

¹¹ Le Regne – documents 1995, 5, s. 183.

[...] powinniśmy zacząć od czynienia pokuty za nasze dzieło zniszczenia i dokonać zmiany paradygmatu, tj. przejść z modelu antropocentrycznego na model bio-centryczny i eke-centryczny¹².

Postulowana postawa wykazuje błędne założenia w dotychczasowym postępowaniu Kościoła katolickiego, za co WCRP wyraża ubolewanie.

W 1999 r. w biuletynie stowarzyszenia Dobra Wola Światowa (stowarzyszenie blisko współpracujące z Lucis Trust, organizacją teozoficzną) URI została zaprezentowana jako zdecentralizowana, wszechogarniająca organizacja odznaczająca się globalną obecnością, która jest duchowym partnerem ONZ¹³.

Jednym z zadań, jakie postawiło sobie do zrealizowania URI, jest nakłonienie do zmian światopoglądowych wiernych dotychczasowych religii. Wskazuje ono, że we współczesnym świecie nie ma miejsca na trwanie przy dotychczasowych wierzeniach, ponieważ mają one charakter fundamentalistyczny. Robert Muller wskazywał, że

[...] systemy religijne o zatwardziałym, fundamentalistycznym obliczu są zarzewiem światowych konfliktów. Pokój będzie możliwy tylko wówczas [...], gdy fundamentalizm zostanie poskromiony przy pomocy Zjednoczonej Religii głoszącej, że wiara może być pełna jedynie w globalnej duchowości oraz w dążeniu do zbawienia i pomyślności naszej planety¹⁴.

URI w swoich działaniach potępia zachowanie Kościoła katolickiego, który dotychczas stosował postawę antyekologiczną i antydemokratyczną oraz ewangelię nacechowaną nietolerancją wobec innych wyznań religijnych.

Podsumowując, jednym z głównych założeń powyższych organizacji globalistycznych jest promowanie idei światowej religii, która powinna mieć oparcie w gnozie. Gnostycyzm natomiast ma przepływać wszystkie aspekty w tworzonej „uniwersalnej republi-

¹² Por.: Le Regne - documents 1995, 5, s. 183.

¹³ World Goodwill Newsletter 1999, nr 1.

¹⁴ Zob.: San Jose Mercury News, 29.06.1996.

ce". Wyrazem owej republiki jest „Global Governance” („Globalne Sterowanie”). Powyższe zostało ujęte w raporcie ONZ Nasze globalne sąsiedztwo¹⁵. W tym dokumencie postuluje się wdrażanie systemu zarządzania naszą planetą przez organizacje międzyrządowe, ale również pozarządowe, ponadnarodowe oraz globalny rynek finansowy.

Działania zmierzają w kierunku powstania nowego katalogu wspólnych wartości, a religia uznawana jest za fundament przy określaniu wartości człowieka. Głoszone idee pozwolą na przeprowadzenie globalnej demilitaryzacji oraz rozbrojenia. Nowe organizacje szanując środowisko naturalne, mają spełniać wymogi współczesności w duchu wolności oraz równości. Zachowanie dotychczasowych religii jest nie do pogodzenia ze stworzeniem globalnego braterstwa i osłabia synkretyczne działania ONZ. Twórcy koncepcji światowej religii swoje działania opierają na zasadzie *Ordo ab Chao*, bowiem dopiero po wyeliminowaniu zagrożenia ze strony katolicyzmu możliwe jest stworzenie człowieka nowej ery. Sobór watykański II zmienił relacje Kościoła ze środowiskami globalistycznymi. Z postawy wrogiej zaczął on szukać wspólnych rozwiązań z zachowaniem pozycji centralnej w powstawaniu religii światowej.

¹⁵ <www.un.org>.